

בש"פ 7679/20 - יעל שרביט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7679/20 - א'

לפני: כבוד הרשם רון גולדשטיין

המבקשת: יעל שרביט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך; תשובת
המשיבה מיום 12.11.2020; תגובה לתשובה
מיום 12.11.2020; תגובת המשיבה מיום
29.11.2020**

החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפמ"ק 44952-06-20 מיום 5.8.2020 (להלן: פסק-הדין) אשר ניתן במסגרת ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים בח"נ 16303-04-19 מיום 27.3.2020, בה נדחתה בקשת המבקשת לבטל כתב אישום שבו יוחסה לה עבירת חניה אשר תועדה באמצעות מצלמה אוטומטית.

2. בקשת הארכה (שאליה צורפה בקשת רשות הערעור) הוגשה לבית משפט זה ביום 8.11.2020 ונטען בה כי זו הוגשה באיחור לנוכח סגירת משרדו של בא-כוח המבקשת ובשים לב ל"התערבות המועדים" בעת האחרונה ואופן התנהלות העבודה בתקופת התפשטות נגיף הקורונה. יוער כי בבקשה נטען כי פסק-הדין "נתגלה" למבקשת אך ביום 20.8.2020 וטרם הומצא לה. המשיבה מצידה מתנגדת לבקשה.

3. לאחר שעיינתי בבקשה על נימוקיה ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. פסק דינו

של בית המשפט המחוזי ניתן ביום 5.8.2020. המועד הקבוע בדין להגשת בקשת רשות ערעור בהליך פלילי הוא 45 ימים מיום מתן פסק הדין (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק)). כלל הוא, כי בהליכים פליליים תקופת הפגרה אינה עוצרת את מרוץ הזמן להגשת ערעור (זאת בהיעדר הוראה מקבילה לתקנה 529 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984). עם זאת, כאשר היום האחרון להגשת ההליך חל בתוך תקופת הפגרה, המועד נדחה עד למחרת תום הפגרה (ראו סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981; כן ראו, בש"פ 6269/19 מזרחי נ' מדינת ישראל (2.10.2019)). בשים לב לכך, המועד האחרון להגשת בקשת רשות הערעור היה בענייננו ביום 21.9.2020. יוער כי אפילו אניח לטובת המבקשת כי פסק-הדין לא הומצא לה ועל כן יש למנות את מניין הימים להגשת ההליך מיום 20.8.2020 (הוא המועד שבו "נתגלה" פסק-הדין) הרי שאין בכך כדי להועיל לה שכן בהתאם לכללים האמורים, ובשים לב לפגרת הסוכות, המועד האחרון להגשת ההליך חל, תחת הנחה זו, ביום 18.10.2020.

4. בהתאם לסעיף 201 לחוק נתונה לבית המשפט הסמכות להורות על הארכת המועד להגשת הליך ערעורי בפלילים. בבקשת ארכה מסוג זה, כך נפסק, אין המבקש נדרש להציג "טעם מיוחד" ודי בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו, בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.2006); בש"פ 4065/19 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.7.2019) וההפניות שם). ואולם, על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד להגשת הליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הסטטוטוריים, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה.

5. במקרה דנן האיחור בהגשת ההליך הינו משמעותי, כמפורט לעיל, ואיני סבור כי ההסבר אשר ניתן על ידי בא-כוח המבקשת מקים הצדקה מבוררת לאיחור זה. לעניין זה יש להדגיש כי כאשר בעל-דין (ובפרט בעל דין מיוצג) טוען כי בשל טעות בדין הוגש ההליך באיחור, עליו להראות בדרך כלל כי הייתה זו טעות סבירה, או שנהג בשקידה סבירה למניעת הטעות. הטעות שנפלה בענייננו עניינה בדין ברור, מוכר ומבוסס ונראה, על פני הדברים, כי בדיקה פשוטה הייתה מובילה למניעת הטעות. כמו כן, בהתחשב בכך שמדובר בבקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור, "גלגול שלישי", ובשים לב לכללי ההתערבות הנהוגים בבית משפט זה ביחס לבקשות רשות ערעור מן הסוג האמור, איני סבור כי סיכויי ההליך לגופו מצדיקים את מתן הארכה המבוקשת. אוסיף כי מוכן אני להניח שהנסיבות הנוגעות להתפשטות נגיף הקורונה העמידו קשיים מבחינת בא-כוח המבקשת, ברם – מדובר כאמור באיחור משמעותי והטענות שהועלו בהקשרם של קשיים אלה הוצגו בלקוניות וללא פירוט ממשי.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשפ"א (1.12.2020).

רון גולדשטיין, שופט
ר ש ם